

[Ninn-Hansen]

kert refereret. Arbejdsministeren har for et øjeblik siden sagt, at aftaler, der er truffet, selvfølgelig skal holdes. Jeg regner med, at dette spørgsmål hermed er uddebatteret. Der kan selvfølgelig ikke foretages ændringer, uden at der er enighed om det imellem de partier, der traf aftalen.

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at jeg har bestemt ikke noget ønske om at se arbejdsministeren over hovedet – hvad det vel også er svært for de fleste at gøre – men det var jo en aftale truffet med regeringen, og dér var arbejdsministeren ikke medlem på det tidspunkt, og han var ikke til stede ved alle forhandlinger. Desuden tror jeg, arbejdsministeren har en så stor fremtid i dansk politik, at jeg nødig ville belaste ham med dette spørgsmål om, hvorvidt aftaler holdes eller ej. Derfor henvendte jeg mig altså til andre medlemmer af regeringen, der havde deltaget i de pågældende forhandlinger.

Vi burde måske være lidt fornærmede på arbejdsministeren, fordi han ikke som sin forgænger, hr. Erling Jensen, da han var arbejdsminister, kom til os, indkaldte os og sagde: nu har vi tænkt på den og den nyordning, hvad mener I om det? Hvis vi så havde indvendinger, frafaldt han ønsket. Sådan har arbejdsministeren ikke optrådt, men man kan heller ikke forlange det fuldkomne, selv af de dygtigste, så det vil vi ikke tænke så meget på.

Hvis arbejdsministeren siger: ja, vi må selvfølgelig følge aftalen, og det er konstateret under alle omstændigheder, at der er flertal mod lovforslaget, men vi vil alligevel gerne frem med et eller andet, vi vil gerne snakke med de partier, som vi er forpligtede til at snakke med, ja men så kan vi da på grundlag af de to ting, som arbejdsministeren sagde ligger fast, nemlig at midlerne tilhører den enkelte lønmodtager, og at midlerne skal anvendes til pensionsformål, tale om det. Skal vi give den enkelte lønmodtager ret til at bestemme, at pengene skal ud af ATP og bindes et andet sted, f. eks. i hans bank, i hans sparekasse, i hans pensionskasse? Jeg vil endda tilføje, at såfremt hr. Thomas Nielsen skulle være utilfreds med Arbejdernes Landsbank og hellere vil lave en helt ny bank, så kan vi også snakke om det spørgsmål.

Vi kan også tale om alderen. Vi har vel regnet med, at pensionsalderen, altså udbetalings tidspunktet, måtte være det sædvanlige,

men nu ser jeg af det forslag, der er kommet – og som altså ikke interesserer os, fordi det ikke under nogen omstændigheder er det, der bliver gennemført – at man siger, at udbetaling skulle finde sted til dem, der modtager efterløn, altså de 60-årige. Det måtte efter min mening i så fald gælde alle 60-årige. Hvis man siger, at folk kan anbringe penge efter deres eget selvstændige ønske og kan få pengene udbetalt, når de er 60 år, ja, så kan vi da tale om det.

Hvis man ikke dropper sagen nu – jeg kan godt forstå, hvis man gør det efter den førstebehandling, der har fundet sted her – men vil foretrække at gå videre, så kan vi da gøre det på denne side af jul eller i juleferien eller bagefter, som arbejdsministeren nu har lyst til det, for vi er altid fremkommelige mennesker, der kan tales med om en fornuftig sag på baggrund af – det har hr. Alfred Hansen ret i – det medansvar, vi føler. Vi er politisk uenige om indkomspolitikken, det har vi været hele tiden, men vi vedstår, at vi har gjort et vældigt arbejde for at fastholde indkomspolitikken her i landet, og det vil vi gerne vedblive med.

Glensgård (FP)

Hr. Ninn-Hansen sagde, at det konservative folkeparti altid var klar til at tage en snak om problemerne, også klar til at gå ind og have medindflydelse. Det har hr. Ninn-Hansen ret i. Ellers havde vi nemlig ikke stået i den suppedas, vi står i nu, hvis ikke det konservative folkeparti var gået sammen med socialdemokratiet omkring de indefrosne dyrtidsportioner. Jeg skal bekræfte, at det er korrekt, det har de konservative gjort – også ved flere lejligheder.

Hr. Aage Andersen sagde noget i retning af: hvorfor skulle fagbevægelsen dog ikke have ret til at forvalte de indefrosne dyrtidsportioner? Men spørgsmålet er egentlig mere genialt, hvis det vendes om: hvorfor pokker skulle de have ret til det? Der er jo ikke tale om, at fagbevægelsens top er demokratisk valgt. Det er noget sludder. Jeg ved godt, hr. Aage Andersen og mange andre af fagbevægelsens ledere føler, at de er demokratisk valgt, men det er et bluffnummer. Der er ikke nogen af de 1 million mennesker, der er medlemmer af LO, der føler, at de har været med til at vælge LO-toppen. Hovedparten af